

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201950
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7818201950.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu L. P., O.. XX.X.XXXX, V. X. Š., G. XXX, zastúpeného VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Radničné námestie 279/4, proti žalovanému: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tallerova 4, IČO: 47 243 368, zastúpeného JUDr. Danielou Ježovou, LL.L., PhD., advokátkou so sídlom v Bratislave, Javorinská 13, o zaplatenie 173,88 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 04.12.2020 č.k. 5Csp/45/2018-385 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 173,88 eur s prísl. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vzal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX, uzavretou medzi stranami sporu dňa 09.05.2016 žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 500 eur, ktorý sa zaviazal žalobca žalovanému s prísl. vo výške 512,70 eur najneskôr zaplatiť nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 19.06.2016. Ide o bezúročný úver, s ročnou percentuálnou mierou nákladov 34,40 % a odplatom vo výške 30 %. V ten istý deň bola medzi účastníkmi uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26.05.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 922,86 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 26.06.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 34,40 % a odplata vo výške 30 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.06.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.07.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 30 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.07.2016 vyplýva, že žalovaný

poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 07.08.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.08.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.09.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.09.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 13.10.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.10.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.11.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.11.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.12.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.12.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 08.01.2017. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.01.2017 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900 eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 913,39 eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 30.01.2017. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,30 % a odplata vo výške 25,66 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva.

3. Právne súd danú vec posúdil v zmysle ust. § 2 ods. 3, § 53 ods. 1, 6 a 10, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1. 2 a § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2 a ods. 4, § 1a ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení zo dňa 28.01.2020 dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobca v danom prípade domáha voči žalovanému plnenia titulom bezdôvodného obohatenia, jeho žaloba nie je opodstatnená, preto ju zamietol.

4. Pokiaľ ide o rámcové zmluvy a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľských úverov, uzavreté medzi stranami sporu, tieto majú povahu formulára, žalovaný v nich vystupoval v postavení dodávateľa, keď konal v rámci predmetu svojej obchodnej - podnikateľskej činnosti a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ. Vzhľadom na obsah zmlúv súd vylúčil aplikáciu zák. č. 129/2010 Z.z. na daný prípad. Po preskúmaní obsahu zmlúv nezistil, že by tieto obsahovali neprijateľné podmienky, resp. aby ich obsah bol v rozpore so zásadou dobrých mravov a to v súvislosti s výškou odplaty, ktorej vrátenia sa žalobca v tomto konaní domáhal. Žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobcovi vo všetkých prípadoch krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver, pričom zmluvné stany si dojednali za poskytnutie týchto úverov poplatok, ktorý dohodli ako odplatu za poskytnutie úveru. Výška poplatku bola v každom prípade, pri všetkých uzavretých zmluvách individuálne určená, žalobca s jej výškou bol vždy vopred pred uzavretím zmluvy upovedomený - mal možnosť zvážiť a rozhodnúť sa, či za daných podmienok zmluvy uzavrie. Po vyhodnotení obsahu dohody o dojednaní odplaty za poskytnutie úveru v spomínaných zmluvách, súd dospel k záveru, že toto dojednanie nie je neplatné, nakoľko zaplatením týchto poplatkov žalobca splnil záväzok, ku ktorému sa zaviazal zo zmlúv, preto nemožno konštatovať, že žalovaný sa prijatím tohto plnenia bezdôvodne obohatil. Súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce

vyhlásenie preskúmaných úrokov za bezúročné a bez poplatkov. Preto pokiaľ sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 173,88 eur titulom vrátenia zaplatených poplatkov (odplaty za poskytnutie úveru) titulom bezdôvodného obohatenia súd uzavrel, že takýto nárok nie je preukázaný, preto žalobu zamietol.

5. Pokiaľ žalobca tvrdil, že odplata - poplatok za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou, je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keď mal za to, odplata pri peňažnej pôžičke môže byť dojednaná len vo forme úrokov, pričom v jednotlivých zmluvách je uvedené, že úvery sú bezúročné, súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade k dojednaniu úrokov pri jednotlivých zmluvách, nedošlo.

6. Súd prvej inštancie v tej súvislosti uviedol, že sporové strany neuzatvárali zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka a pokiaľ by aj také zmluvy uzavreli, niet pochyb o tom, že v jednotlivých zmluvách dojednali úhradu poplatkov za poskytnutie pôžičky. Takéto dojednanie zákon nezakazuje a ani dojednanie odplaty za poskytnutie pôžičky vo forme pevne určenej sumy určeného poplatku, neodporuje zákonu. Výška jednotlivých poplatkov bola dojednaná v každej jednotlivéj zmluve individuálne v závislosti od výšky úveru a doby jeho splatnosti, preto takéto dojednanie nie je uzavreté v rozpore so zákonom a ani zákon neobchádza.

7. Pokiaľ žalobca vytýkal, že v zmluve nie je uvedený úver o ročnej úrokovej sadzbe aj priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) k tomu súd uviedol, že úvery boli dojednané ako bezúročné, preto v zmluvách nemôže byť uvedený ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Navyše žalovaný v rámcovej zmluve v článku VI. uviedol spôsob a všetky predpoklady výpočtu RPMN. RPMN v skúmaných zmluvách nepresahuje dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úverov veriteľmi za príslušné obdobie. Preto podľa názoru súdu prvej inštancie je súčasne možné uzavrieť, že RPMN je primerané a podstatne neprevyšuje odplaty na finančnom trhu a preto ani nie je zmluva v rozpore s požiadavkou dobrých mravov.

8. Podporne sa súd zaoberal aj vnesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Objektívna premlčacia doba podľa názoru súdu začala plynúť v každom jednotlivom prípade vždy odo dňa, kedy žalobca plnenie, ktoré má za bezdôvodné obohatenie, t.j. poplatok za poskytnutie úveru žalovanému mu uhradil. V danom prípade neprichádza do úvahy 10 ročná objektívna premlčacia doba, nakoľko nebolo preukázané, že by žalovaný mal získať bezdôvodné obohatenie úmyselne.

9. O trovách prvoinštančného konania rozhodol v zmysle § 255 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu. Nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 C.s.p. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania oprel o ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania vrátane tohto odvolacieho konania. Odvolateľ vytkol súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a tiež, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. v spojení s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka má žalobca za to, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné a táto neplatnosť je absolútna. V rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahov je slabšou zmluvnou stranou jednoznačne spotrebiteľ. V zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zvytými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávané pri predaji výrobkov a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Žalobca má za to, že v skutočnosti zmluvy uzavreté medzi účastníkmi konania nie sú zmluvami o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poukazom na § 1 ods. 3 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko v daných prípadoch došlo k poskytnutiu peňažných

prostriedkov na dobu 1 mesiaca. To neznamena, že táto skutočnosť oprávňuje veriteľa v ľubovôli pri uvedených zmluvných podmienkach, ktoré nesmú byť v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu. Podľa názoru žalobcu, žalovaný nemá nárok na ním zmätočne uvádzané sumy poplatkov v jednotlivých zmluvách, keď v nich vyjadruje, že jeho celkové náklady sú vyjadrené percentuálne, avšak následne odporujúce ustanovenia zmluvy uvádzajú výšku poplatku za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú jednoznačne v rozpore s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože vyjadrujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenia zmluvy si navzájom odporujú a sú v rozpore so zákonom, keď odporujúco je vyjadrená aj RPMN, ktorá je neprípustná a neprimeraná a nie je v súlade s maximálnou výškou odplaty pri poskytovaní spotrebiteľských úverov. Žalobca ako spotrebiteľ nemal žiadnu možnosť ovplyvniť ustanovenia zmluvy. Treba si tiež uvedomiť, akú výšku by odplata predstavovala pri dobe jedného roka a to tak hodnotovo, ako aj výškou RPMN. Súd mal považovať a zaoberať aj skutočnosťou, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota RPMN v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka mal súd skúmať, či zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje také zmluvné dojednanie, ktoré by bolo v neprospech spotrebiteľa, prípadne by odporovalo zákonu. Bolo potrebné skúmať, či suma, ktorú žalobca požadoval ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, je v súlade so zákonom. Podľa zákona do nákladov by mali byť zahrnuté úroky, provízie, dane a poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so spotrebiteľským úverom. Žalovaný síce v rámcovej zmluve uviedol, že úver je bezúročný, avšak celkové náklady spotrebiteľa v jednotlivých zmluvách sú vyčíslené na sumu a podľa zmluvy sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou. Takéto dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka a zároveň neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Výška odplaty je dojednaná v rozpore so zákonom, a to v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalobcu poplatok za poskytnutie úveru vlastne predstavuje úroky, ktoré je povinný žalobca uhradiť z poskytnutého úveru. Z absolútne neplatného právneho úkonu aj v prípade, pokiaľ by išlo o zmluvu o pôžičke, nemohla vzniknúť žalobcovi žiadna povinnosť, preto prijatie tohto plnenia je bezdôvodným obohatením.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že neexistuje žiadne ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by zakazovalo účastníkom dohodnúť si ako vedľajšie plnenie pri zmluve o pôžičke poplatok, resp. poplatky za jej poskytnutie. Výšku poplatku účastníci zmluvy výslovne v konkrétnej výške dojednali v každej jednotlivej zmluve. Žalovaný bol povinný v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. h) zák. č. 129/2010 Z.z. uviesť celkovú sumu, ktorú spotrebiteľ je povinný za poskytnutie úveru uhradiť, preto určil aj výšku poplatku. Splnil si tak len zákonom stanovené povinnosti. Zmluvy neobsahujú žiadnu z neprijateľných zmluvných podmienok uvedenú v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Hranica RPMN a ani odplata neprekračujú zákonom stanovenú hranicu, boli jasne, určito a zrozumiteľne uvedené vo všetkých zmluvách. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom odo dňa zaplatenia poslednej splátky, t.j. od 30.05.2007 a najneskôr uplynula dňa 30.05.2010. Návrh bol podaný až 02.05.2014.

12. Žalobca v replike zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

13. Žalovaný v duplike zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

15. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10. 11. 2021 o 10.05 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 04. 11. 2021 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

17. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 12 C.s.p.). Odôvodnenie súdu prvej inštancie dáva odpoveď na argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

18. Právo na odplatu za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky (úver) upravuje § 499 Obchodného zákonníka. Možno sa len stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú, tak ako má na mysli § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, rovnako však ide o úverový právny vzťah a absolútny obchod a z tohto dôvodu na prejednávajú vec dopadajú aj ustanovenia Obchodného zákonníka.

19. V ust. § 499 Obchodného zákonníka je normované pravidlo, podľa ktorého „za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa“. V danom prípade žalovaný má v predmete podnikania aj poskytovanie spotrebiteľských úverov, ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra žalovaného. Vyššie uvedené ust. § 499 Obchodného zákonníka je kogentným ustanovením a tým zákonodarcou zreteľne vymedzil zákonom garantované právo mať možnosť dojednať odplatu za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Inštitút odplaty za dojednanie záväzku poskytnúť úver zákon vyslovene pozná a jeho používanie predpokladá, čo potvrdila aj súdna prax najvyšších súdnych autorít (viď rozsudok NS SR zo dňa 01.05.2001 sp. zn. 4Ob0/86/99, ale aj rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 17.08.2003 sp. zn. 29Odo/813/2001). Odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver je tak premietnutím zákonnej úpravy § 499 Obchodného zákonníka a predstavuje zrejmu výluku zo spotrebiteľského prieskumu. Navyše v danom prípade je daná aj výluka z prieskumu neprijateľnosti ohľadom dojednania odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, zakotvená v ust. § 53 ods. 1 vety druhej Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvné dojednanie týkajúce sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny v prípade, ak zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver je súčasťou hlavného predmetu plnenia. Je síce možné takúto odplatu nedohodnúť, no pokiaľ je do zmluvy zahrnutá, predstavuje rovnako dôležitú zložku ako napr. dojednanie úrokov. Odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver vykazuje relevantný parameter hlavného predmetu, preto jej zakotvenie je vylúčené z prieskumu neprijateľnosti. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie posúdil odplatu aj z hľadiska dojednanej jej výšky za primeranú, dostatočne jasnú, určitú a zrozumiteľnú, preto sa nemožno stotožniť s názorom žalobcu o tom, že by žalovanému nevznikol nárok na takto dojednanú odplatu za poskytnutie jednotlivých úverov.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo veci samej vrátane výrokov o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).